

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2771/2023
14.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... .., Град ..., чији је пуномоћник Милош Сенић, адвокат из ..., против туженог АД Јавно предузеће „Електромрежа Србија“ Београд, чији су пуномоћници мр Србољуб Стефановић, Срђан Ж. Арсић, Јелена Заов Митровић и Катарина Г. Ћосић, адвокати из ..., ради утврђења и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3067/22 од 04.10.2022. године, у седници одржаној 14.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3067/22 од 04.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3067/22 од 04.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 10838/20 од 11.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено постојање права стварне службености на послужном добру које је у његовој својини, непокретности кп. бр. ... уписаној у лн. бр. ... к.о. ..., у корист туженог као власника повласног добра у површини од 80м², у мерама и границама наведеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезан да му на име накнаде за конституисану стварну службеност на парцели кп. бр. ... уписаној у лн. бр. ... к.о. ... исплати износ од 847,00 динара, са законском затезном каматом почев од 11.03.2022. године па до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 186.430,00 динара, а уколико трошкове не плати у остављеном року, на досуђени износ трошкова платиће законску затезну камату почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 3067/22 од 04.10.2022. године, ставом првим изреке, одбио жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П 10838/20 од 11.03.2022. године, у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, иста

пресуда је укинута у ставу првом и трећем изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију туженог.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је накнада за конституисану законску стварну службеност проласка кабла електричне енергије ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца, на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука о обавези туженог да тужиоцу исплати предметну накнаду донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, а оцена приговора застарелости зависи од утврђења чињенице стављања у функцију одговарајуће електромереже у сваком конкретном случају, па с тим у вези, није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије туженог, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења и накнаде, тужилац је поднео 02.12.2020. године, а вредност предмета спора је 847,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић